

Власти Колумбије, великог америчког савезника, процениле су да би било најбоље да се затворе све границе, док се генерални штрајк, који је најављен широм земље за данас, не приведе крају.

„Очигледно је да власти страхују од евентуалног преливања немира из земаља које се граниче са Колумбијом, пошто се и тамо дешавају протести или озбиљни политички немири“, каже за Спутњик Рајко Петровић из Института за европске студије.

„Власти Колумбије одлучиле су да затворе копнене границе са свим суседним државама од поноћи 20. новембра, до 5 часова ујутру 22. новембра, због великог протеста који ће бити одржан у четвртак“, саопштила је колумбијска миграциона служба.

„Одлука се односи на све копнене и речне границе са Бразилом, Венецуелом, Перуом и Еквадором. Ова мера предузета је с циљем да се осигура пуна безбедност током манифестација које ће се одржати у различитим регионима земље у четвртак 21. новембра“, додаје се у тексту.

Наставак тихог грађанског рата

Према Петровићевим речима, грађани протестују због пакета реформи које жели да спроведе председник Колумбије Иван Дуке, а реч је о озбиљним променама радног и пензионог система, кресању радничких права и приватизацији у јавном сектору, због чега је незадовољство грађана енормно.

Уз то, важно је истаћи да је Колумбија вероватно највећи политички савезник Сједињених Америчких Држава на јужноамеричком континенту и има изразито заоштрене односе са Венецуелом.

„Наравно да свака неолиберална влада у Јужној Америци спроводи мере такозване 'чикашке школе', односно 'шок терапију' којом жели да скреше сва јавна давања, да либерализује тржиште, доведе стране компаније и тако даље. Мада, можемо рећи да Иван Дуке много више страхује због незадовољства грађана, због тога што није успео да постигне договор са милитантном паравојном групом ФАРК“, истиче саговорник Спутњика.

Петровић подсећа да власти у Колумбији већ деценијама воде грађански рат са ФАРК-ом, а да је Иван Дуке дошао на власт пре неколико година „на таласу незадовољства грађана таквом ситуацијом и уз обећања да ће постићи договор“ са герилцима.

Дуке је, додаје наш саговорник, то делимично успео пре неколико месеци, међутим, поново је дошло до заостравања и зато се у Колумбији „практично наставља тихи грађански рат“.

Герилци у нарко-бизнису

„Колумбија је огромна земља у којој не постоји контрола државе и војске на целој територији“, истиче Петровић.

„Ту су, поред ФАРК-а, чије трупе делују у неприступачним деловима и забаченим местима и градовима Колумбије, наравно и широко познати нарко-картели, попут онога из града Кали, на југозападу земље, тако да та земља већ деценијама није потпуно функционална, јер централна власт из Боготе не може у потпуности да наметне своју вољу на свим деловима територије“, каже Петровић.

ФАРК је, у принципу, милитантна левичарска група, међутим, и она се повезује са нарко-картелима. Основан је 1964. године и његове идеје су се временом менале и тешко је рећи да су они револуционарна оружана група, као што су били 60-их и 70-их година, када је талас левичарских протеста потресао Латинску Америку.

Петровић процењује да се данас ФАРК највише бори да одржи своју доминацију на неким плантажама коке и над трговином дрогом, и подсећа да је та, наводно левичарска организација, у својим активностима однела преко 200.000 живота до сада.

Питање од милион долара

Он додаје да ФАРК и нарко-картели контролишу територију од око 90.000 квадратних километра, што је приближно величини Србије.

ФАРК и нарко-картели контролишу територију од око 90.000 квадратних километра, што је приближно величини Србије

Постоје мапе које су израдиле безбедносне структуре Колумбије, али и неких других земаља, где се јасно виде та подручја, првенствено на југу, југоистоку и југозападу Колумбије, за која се сматра да су у огромној мери прекривена плантажама коке.

„Тешко је имати прецизне податке, због тога што тамо војска и полиција практично и не могу да приступе, односно могу у случајевима када је реч о великим конфликтима. Сасвим сигурно је Колумбија и данас држава која је највећи произвођач и дистрибутер коке, која, наравно, свој пут налази на различите начине до највећег тржишта, а то је САД“, наглашава Петровић.

На питање да ли и централна Влада Колумбије учествује у нарко-бизнису, Петровић одговара да је то „питање од милион долара“, и додаје да, по његовом мишљењу, постоје некакви прећутни договори између ове, као и претходних власти, са нарко-картелима.

Колонијални менталитет

Колумбија се, према његовим речима, ни по чему не разликује од других

латиноамеричких земаља, у којима вековима постоји један принцип који се назива кацикизам, а грађани нису, нажалост, успели да се ослободе колонијалног менталитета из доба шпанске власти.

„Нажалост, многи грађани се осећају поданицима одређених главешина које контролишу неку територију одређене државе. Такав је случај и са тим нарко-картелима. Нажалост, тамо грађани имају далеко веће поверење и поштовање према вођи нарко-клана из њиховог места него према централној власти, јер у тим рубним подручјима која су несигурна, баш као и у Мексику, Бразилу и другим земљама, власт се, на неки начин, прећутно повукла“, истиче наш саговорник.

„У тим пределима власти не гарантују грађанима сигурност и зато су они орјентисани на сарадњу са нарко-картелима“, наглашава Петровић.

Врела латиноамеричка јесен

Међутим, Петровић сматра да ће, без обзира, на „затварање граница“, у Колумбији доћи до немира и додаје да је министарка унутрашњих послова Колумбије Ненси Гутјерез изјавила да су локалне власти добиле наређење да користе сва неопходна средства како би обезбедиле мир и безбедност на улицама.

„Такође, спекулише се да је и министар одбране Карлос Олмес Трухиљо наредио распоређивање војске у Боготи и другим већим градовима“, додаје Петровић. Он мисли да се спремају велики потреси, јер је Колумбија подручје које је већ деценијама у конфликтној зони.

У Колумбији се може очекивати сличан сценарио као у Боливији

„Додатни ветар у леђа грађанима може дати ситуација у другим јужноамеричким земљама, јер се на примеру Чилеа видело да огроман притисак грађана може да произведе тектонске промене, не само у структури власти, већ у целокупном политичком систему. Мислим да ћемо, као што смо имали пре неколико година такозвано арапско пролеће, сада имати нешто што можемо назвати врела политичка латиноамеричка јесен, и да су власти Колумбије и те како свесне тога“, каже наш саговорник.

Петровић сматра да се у Колумбији може очекивати сличан сценарио као у Боливији, зато што је, без обзира на трагичну и компликовану историју државе, реч о нечему што је без преседана — „да је једна земља одлучила да се практично на два дана изолује од других“.

(Спутњик)